

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ...

Data: ...

Prin contestația nr. (...), transmisă prin mijloacele electronice (e-mail), înregistrată la Consiliu sub nr. (...), formulată de (...) SRL, cu sediul (...), înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr(...), CUI (...), reprezentată legal prin Administrator (...), formulată împotriva documentației de atribuire, aferente procedurii de atribuire prin licitație deschisă, organizată de (...), în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în (...), în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect „*Furnizare, montaj și punere în funcțiune stație de reîncărcare vehicule electrice în cadrul obiectivului de investiții «Creșterea performanței energetice a blocului (...)*»”, cod CPV 31681500-8 (Rev.2), inițiată prin anunțul de participare nr. (...) publicat în SEAP la data de 04.02.2026, s-au solicitat următoarele:

1. Pe fondul cauzei:

a) În principal:

i. Obligarea autorității contractante la luarea măsurilor de remediere, constând în eliminarea sau modificarea unor cerințe și specificații tehnice din documentele achiziției și din fișa de date, în temeiul art. 26 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 101/2016, conform celor arătate în considerentele dezvoltate;

ii. Obligarea autorității contractante la stabilirea unui nou termen-limită pentru depunerea ofertelor.

b) În subsidiar, în cazul în care luarea măsurilor de remediere nu este posibilă, să se dispună anularea procedurii.

Prin Încheierea nr. 630/C7/(...) din data de 18.02.2026, Consiliul a respins ca nefondată, cererea de suspendare a procedurii de atribuire, formulată de (...) SRL.

Procedura de soluționare în fața Consiliului s-a desfășurat în scris.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația formulată de (...)SRL.

Contestatorul critică documentația de atribuire, susținând că aceasta conține cerințe neclare, contradictorii și restrictive, de natură a încălca principiile tratamentului egal, nediscriminării, transparenței și proporționalității prevăzute de legislația în materia achizițiilor publice.

În esență, (...)SRL arată că autoritatea contractantă nu a definit în mod clar obiectul achiziției, întrucât a lăsat la alegerea ofertanților tipul și puterea stației de încărcare (AC sau DC), precum și configurația conectorilor, ceea ce ar conduce la oferte necomparabile. Totodată, susține existența unor contradicții între caietul de sarcini și celelalte documente ale procedurii în ceea ce privește numărul și tipul stațiilor solicitate.

De asemenea, contestatorul apreciază ca fiind nejustificate impunerea unor dimensiuni fixe pentru tabloul electric de joncțiune, stabilirea unor soluții tehnice interne determinate (sistem de ventilație), cerința privind funcționarea la o altitudine de minimum 2000 m, nivelul de zgomot admis, precum și corelarea neclară a domeniului de temperatură cu pragurile de limitare și oprire a funcționării.

În ceea ce privește mentenanța post-garanție, acesta susține că obligația este nedeterminată și lipsită de precizarea modalității de remunerare. Totodată, critică impunerea unor cerințe referitoare la platforma software de operare, deși aceasta nu face obiectul procedurii, precum și solicitarea certificării EMC la nivel de componentă și soluția de împământare prevăzută în proiect, apreciate ca fiind nejustificate sau contradictorii.

În concluzie, contestatorul solicită obligarea autorității contractante la remedierea documentației de atribuire, iar în subsidiar anularea procedurii de atribuire.

Motivarea integrală a contestației se regăsește în fișierul „[(...)/00011] *Contestatie blurata P11- (...).pdf.p7s*”, postat de autoritatea contractantă în SEAP la data de 11.02.2026 în cadrul documentelor asociate anunțului de participare nr. (...)/04.02.2026. Reproducerea în cuprinsul deciziei a ansamblului motivării nu se justifică, din moment ce întreaga contestație poate fi vizualizată liber și gratuit în SEAP de către orice persoană interesată. Consiliul apreciază că sintetizarea de mai sus a contestației nu prejudiciază nici părțile și nici terții, din moment ce oricine are la dispoziție spre vizualizare și descărcare prin intermediul SEAP întreaga contestație. Dimpotrivă, reproducerea unui volum foarte mare de argumente ar încălca excesiv și, astfel, ar îngreuna parcurgerea prezentei decizii.

Pe de altă parte, constrângerile ce țin de celeritatea soluționării cauzelor de către Consiliu (art. 15 și art. 24 din Legea nr. 101/2016), nu permit alocarea unei perioade nelimitate de timp pentru sintetizarea și redarea concisă în considerente a tuturor susținerilor părților, constrângeri de care inclusiv părțile trebuie să țină seama.

Prin adresa nr. (...), înregistrată la Consiliu sub nr. (...), (...) a transmis **punctul său de vedere** cu privire la contestația formulată de (...)SRL, arătând că au fost adoptate măsuri de remediere și au fost efectuate modificări asupra documentației de atribuire, conform măsurilor de remediere elaborate de proiectantul (...)SRL, postate în SEAP la data de 12.02.2026, inclusiv nota de remediere și răspunsul din partea proiectantului.

Având în vedere că măsurile de remediere sunt nesemnificative în ceea ce privește elaborarea ofertelor, autoritatea contractantă, în conformitate cu art. 153 alin. (4) din Legea nr. 98/2016, consideră că nu este necesară prelungirea termenului de depunere a ofertelor, data-limită stabilită pentru deschiderea acestora fiind 11.03.2026.

Față de aspectele precizate, se solicită constatarea că autoritatea contractantă, (...), a adoptat măsurile de remediere menționate anterior (măsuri postate în SEAP la data de 12.02.2026), ținând cont de sesizările contestatoarei (...)SRL, și, pe cale de consecință, aprobarea continuării procedurii cu menținerea aceluiași termen de depunere a ofertelor.

Se arată că măsurile de remediere adoptate nu au modificări substanțiale în documentația de atribuire, astfel că operatorii economici pot elabora ofertele în termenul stabilit, motiv pentru care nu se consideră necesară suspendarea procedurii de atribuire a contractului de achiziție publică.

Se precizează că această hotărâre se bazează și pe faptul că achiziția se realizează în cadrul proiectului „*Creșterea performanței energetice a blocului (...)*”, finanțat prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), Componenta 5 – Valul renovării, contract de finanțare nr. 131863/22.11.2022, încheiat cu MDLPA, având termen-limită de finalizare a implementării proiectului 30.06.2026. Se arată că orice întârziere în derularea procedurii de achiziție poate conduce la neîndeplinirea obligațiilor contractuale și, implicit, la restituirea sumelor primite de la MDLPA pentru acest proiect.

Prin adresa nr. (...), înregistrată la Consiliu sub nr. (...), contestatorul (...)SRL a trimis punct de vedere asupra actului autorității contractante „*[(...)/00012] Nota de remediere si raspuns proiectant BL P11.pdf.p7s*”, postat de autoritatea contractantă în SEAP la data de 12.02.2026 în cadrul documentelor asociate anunțului de participare nr. (...)/04.02.2026, menționând următoarele:

1) Nu se remediază – Punctul 1: Cerințe tehnice neclare/contradictorii – putere și tip de prize lăsate la alegerea ofertantului

Se arată că, în cadrul licitațiilor publice din România, caietul de sarcini reprezintă documentul principal pentru elaborarea ofertelor. Totuși, proiectul poate fi modificat, iar autoritatea contractantă poate decide să nu țină cont de cerințele considerate abuzive inserate în caietul de sarcini.

Deși autoritatea a precizat că specificațiile tehnice trebuie să fie conforme în totalitate cu fișele tehnice din proiect, cerințele din caietul de sarcini și din fișa de date trebuie să fie identice. În caz contrar, ierarhia

documentelor stabilește că prevalează, în ordine, cerințele din fișa de date, apoi cele din caietul de sarcini și, la final, prevederile proiectului tehnic.

În aceste condiții, se solicită alinierea tuturor celor trei documente astfel încât să coincidă cu cerințele autorității contractante.

2) Remediat – Punctul 2: Cerință nejustificată privind dimensiunile tabloului electric de joncțiune (800x600x300) a fost soluționată.

3) Remediat – Punctul 3: Contradicția dintre caietul de sarcini, cerințele generale și proiect, referitoare la solicitarea „celor două tipuri de stații (lente și rapide)”, a fost corectată. Totuși, se solicită corelarea și publicarea caietului de sarcini în concordanță cu fișa de date și proiectul depus, astfel încât să fie clar obiectul achiziției și cerințele aplicabile, fără echivoc.

4) Remediat – Punctul 4: Aspectul privind mentenanța corectivă a fost soluționat.

5) Nu se remediază – Punctul 5: Cerințe prescriptive nejustificate privind soluția tehnică (ventilație/aer cald)

Se contestă răspunsul autorității contractante referitor la punctele 1.6 și 5.4, considerate cerințe prescriptive nejustificate și restrictive.

Se arată că răspunsul autorității nu remediază problema de fond: pe lângă cerința de performanță „Temperatura de lucru: $-35^{\circ}\text{C} \sim +70^{\circ}\text{C}$ ” (pct. 2.16), documentația impune o soluție constructivă internă determinată – „sistem inteligent de ventilație forțată cu aer cald” (pct. 1.6) și „sistem de ventilație inteligent” (pct. 5.4) – menținută fără o justificare tehnică suficientă.

Se argumentează că obiectivul autorității, ca stația să funcționeze la temperaturi scăzute, este deja acoperit de cerința de performanță, iar conformitatea poate fi demonstrată prin rapoartele de încercare/testare solicitate. Modul intern prin care producătorul asigură funcționarea ține de proiectarea produsului și nu trebuie impus, atât timp cât rezultatul cerut este atins și verificabil.

Formulări de tip „necesară pentru sezonul rece/continuitate și fiabilitate” nu justifică de ce doar „ventilația forțată cu aer cald” ar fi indispensabilă și de ce alte soluții echivalente nu ar putea atinge aceleași rezultate. Dacă există „condiții concrete de amplasare” sau „constrângeri tehnice”, acestea trebuie detaliate punctual (riscuri, cerințe de siguranță, limitări ale amplasamentului), nu menționate general.

Se subliniază că impunerea unei soluții constructive interne fără motivare obiectivă și fără acceptarea explicită a echivalenței are efect restrictiv asupra concurenței, deși obiectivul poate fi atins prin multiple soluții tehnice echivalente, validate prin testare.

Totodată, cerința apare în două puncte (1.6 și 5.4) și este formulată diferit, ceea ce generează risc de interpretare neunitară la evaluare.

Solicitare remediere – Punctul 5:

Se solicită eliminarea punctelor 1.6 și 5.4, care impun soluția constructivă („ventilație forțată cu aer cald/ventilație inteligentă”), menținându-se exclusiv cerința de performanță din punctul 2.16, a cărei conformitate poate fi demonstrată prin rapoarte de testare.

6) Nu se remediază – Punctul 7: Cerință disproporționată/nejustificată privind altitudinea de operare (min. 2000 m) și obligativitatea demonstrării

Se arată că autoritatea menține cerința ca stația să funcționeze până la o altitudine de minimum 2000 m, invocând generic „standard tehnic pentru utilizare în exterior”, „fiabilitate/siguranță” și „posibile relocări”. Acest răspuns nu justifică în mod obiectiv necesitatea cerinței în raport cu achiziția și amplasamentul real.

Cerința este disproporționată față de condițiile efective de exploatare, întrucât stațiile vor fi instalate în municipiul Oltenița, la o altitudine de aproximativ 5–15 m. Solicitarea funcționării până la 2000 m depășește ceea ce este necesar pentru atingerea scopului achiziției.

Invocarea „fiabilității/siguranței/conformității” fără analiza concretă a condițiilor reale, riscurilor sau scenariilor tehnice este generică și poate fi folosită pentru a impune parametri tehnici fără legătură cu obiectul contractului.

Referirea la „posibile relocări ulterioare” nu reprezintă un temei suficient pentru impunerea cerinței; documentația vizează un amplasament determinat, iar necesitățile ipotetice nu pot fundamenta cerințe suplimentare.

Afirmația că „majoritatea producătorilor respectă” parametrul nu elimină caracterul restrictiv, iar obligativitatea demonstrării adaugă o sarcină administrativă suplimentară fără beneficiu real pentru autoritate.

Solicitare remediere:

Eliminarea cerinței privind altitudinea de operare „minimum 2000 m” și a obligației de demonstrat, ca fiind nejustificată pentru amplasamentul concret; sau, subsidiar,

Corelarea cerinței cu condițiile reale de amplasare/exploatare (altitudine locală + o marjă rezonabilă), menținând doar cerințe necesare și proporționale.

8) Nu se remediază – Punctul 7: Cerință eronată/neclară – „cititor RFID pentru autentificare și/sau plată”

Se arată că răspunsul autorității contractante confirmă utilizarea RFID/NFC pentru identificare/autentificare, dar menține în mod nejustificat formularea „și/sau plată”, redefinită ulterior ca „plată prin platformă/aplicație după autentificare”. Această abordare nu remediază neclaritatea cerinței și lasă loc interpretărilor neunitare.

Cerința este neclară deoarece amestecă autentificarea cu plata. Dacă se dorește plata cu card bancar/contactless, trebuie specificate explicit standardele și echipamentele de plată (ex. POS) și fluxul de procesare. Dacă se dorește doar accesul prin RFID/NFC, termenul „plată” trebuie eliminat, iar plata să fie cerută separat, prin aplicație/platformă, cu descriere clară.

RFID/NFC nu este, în mod uzual, metodă de plată bancară; aceste tehnologii sunt utilizate pentru autentificare/acces, în timp ce plata presupune POS, terminal de plată sau alte mecanisme dedicate.

Formularea actuală poate fi interpretată diferit de ofertanți și evaluatori, afectând comparabilitatea ofertelor și generând riscuri de

conestații: unii pot considera că se cere plată la terminal, alții că este suficientă autentificarea, iar plata se realizează ulterior în aplicație. Explicația autorității („plată în aplicație”) nu corespunde textului cerinței.

Solicitare remediere: Eliminarea sintagmei „și/sau plată” din punctul 3.3 și reformularea cerinței astfel încât RFID să fie solicitat exclusiv pentru autentificare.

8) Nu se remediază – Punctul 8: Cerință neconformă/neclară privind nivelul de zgomot (< 66 dB)

Se arată că în fișa tehnică se prevede „Nivelul de zgomot: ≤ 66 dB (la temperatura ambientală de 25°C)” (pct. 4.7). Autoritatea contractantă a răspuns eronat susținând că solicitarea de modificare „nu este fundamentată pe o imposibilitate tehnică” și ar reprezenta doar „opțiunea contestatorului”.

Se precizează că solicitarea nu vizează dificultatea de ofertare, ci corelarea cerinței tehnice cu reglementările aplicabile amplasamentului real (zonă urbană, în proximitatea locuințelor) și eliminarea riscului de neconformitate în exploatare.

Legea nr. 121/2019 stabilește cadrul de evaluare și gestionare a zgomotului ambiental și obligă autoritățile să prevină/reducă efectele dăunătoare, menținând zgomotul sub valorile-limită aplicabile.

Pentru zone de locuit, Normele de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației, aprobate prin Ordinul MS nr. 119/2014, prevăd valori-limită la exteriorul locuințelor de 55 dB(A). În condițiile amplasării în proximitatea locuințelor, menținerea unui prag de 66 dB, fără metodă de determinare și fără raportare la receptor, poate conduce la instalarea unor echipamente care depășesc nivelurile admise în exploatare, generând neconformități.

Se subliniază că nu este vorba despre „preferința unui ofertant”, ci despre necesitatea ca cerința să fie legală, proporțională și verificabilă conform condițiilor concrete de amplasament.

Solicitare remediere: Reformularea cerinței astfel încât să fie corelată cu regimul de zgomot pentru zone rezidențiale și să includă o metodologie clară de verificare, de exemplu:

Stabilirea expresă a respectării valorilor-limită la exteriorul locuințelor (zi/noapte), conform Ordinului MS nr. 119/2014.

9) Nu se remediază – Punctul 9: Neconcordanță/ambiguitate – domeniu de temperatură ($-35^{\circ}\text{C} \dots +70^{\circ}\text{C}$) vs oprire la 75°C (pct. 5.3)

Se arată că, deși stația poate demonstra, prin documente de testare, funcționarea în intervalul de temperatură solicitat, modalitatea tehnică internă prin care acest rezultat este atins ține de proiectarea echipamentului și nu ar trebui impusă în mod restrictiv.

Răspunsul autorității nu elimină problema, ci introduce post-factum o interpretare care nu rezultă din documentația de atribuire. Afirmatia că „nu există contradicție” deoarece domeniul $-35^{\circ}\text{C} \dots +70^{\circ}\text{C}$ ar fi ambiental, iar pragurile $55/65/75^{\circ}\text{C}$ ar fi interne, este insuficientă și menține cerința ambiguă și neverificabilă unitar, cu risc major de evaluare neuniformă.

Documentația nu precizează că valorile 55/65/75°C din pct. 5.3 se referă la temperatura internă a componentelor. În lipsa acestei precizări, ofertanții nu au un reper clar, iar autoritatea nu poate clarifica cerința post-factum fără a afecta transparența și comparabilitatea ofertelor.

Faptul că „în practică este uzual” ca echipamentele să aibă protecții termice nu justifică impunerea unor praguri numerice concrete fără definirea parametrilor de măsurare și fără corelarea cu cerința de funcționare.

Pragurile de derating (65°C – min. 50% putere) și oprirea la 75°C influențează direct puterea livrată și disponibilitatea stației, fiind cerințe funcționale care trebuie definite clar și corelate cu domeniul de operare solicitat (+70°C).

Solicitare remediere: Eliminarea pct. 5.3 în forma actuală sau reformularea clară, cu corelarea pragurilor cu domeniul de funcționare solicitat, astfel încât cerințele să fie clare, coerente și verificabile.

10) Nu se remediază – Punctul 9: Impunere platformă software

Se arată că autoritatea susține că platforma solicitată are doar rol tehnic (monitorizare/management), iar operarea comercială va face obiectul unui contract ulterior.

Totuși, această poziție este contrazisă de cerințele explicite din documentație, în special din capitolul 7, care includ funcționalități specifice exploatarei comerciale: tarife, plăți, facturare, integrare cu procesator de plăți, aplicație mobilă client etc.

Autoritatea contractantă afirmă că „documentația nu conține cerințe privind stabilirea tarifelor, procesarea plăților sau relația contractuală cu utilizatorii finali”. Această afirmație este infirmată de cerințele explicite din:

- Pct. 7.2 (Modul monetizare): pre-pay / pay-as-you-charge / post-pay, integrare cu procesator de plăți, rapoarte financiare, facturi etc.
- Pct. 7.3 (Setup stații): setare prețuri/tarife pe conector, prețuri diferențiate pe categorii de clienți.
- Pct. 7.4 (Aplicație mobilă client): înregistrare card credit/debit pentru plăți directe, istoric sesiuni, status „pistol” etc.

Aceste cerințe reprezintă funcții de exploatare comercială, nu simple funcții de monitorizare tehnică. Prin urmare, răspunsul autorității contractante este inconsecvent și nu remediază problema.

Autoritatea contractantă încearcă să susțină că platforma solicitată ar avea doar rol tehnic, iar operarea comercială ar urma să fie contractată ulterior. Această poziție este însă contrazisă de cerințele proprii din documentație și nu are suport logic, neremediind problema de fond.

Documentația (pct. 7.1) precizează că furnizarea softului și operarea stațiilor vor face obiectul unor contracte ulterioare. Totuși, autoritatea contractantă obligă ofertantul să demonstreze specificațiile detaliate ale unei platforme (cap. 7), deși componenta respectivă este parte a unui contract viitor.

Rezultatul este o cerință abuzivă și restrictivă: se solicită ofertantului să dețină/controleze o platformă complexă (monetizare, plăți, aplicație

client), chiar dacă aceasta nu ar trebui să fie obiectul achiziției curente sau este definită contradictoriu.

Un „soft de monitorizare strict tehnică” devine irelevant dacă stațiile nu sunt operate și gestionate efectiv în regim real de exploatare.

În practică, producătorii oferă frecvent soluții de monitorizare tehnică pentru diagnoză și service, însă acestea nu includ funcțiile cerute la 7.2–7.4.

Cerințele de la 7.2–7.4 arată clar că nu se urmărește doar supravegherea tehnică, ci impunerea unui ecosistem de operare. Impunerea încă de acum a unei platforme cu plăți, tarife, conturi client și rapoarte financiare creează un efect previzibil de dependență (lock-in):

- ulterior, autoritatea contractantă va putea invoca imposibilitatea atribuirii serviciilor de operare către alt operator,
- ceea ce restrânge artificial piața și favorizează contractantul inițial.

Există numeroase platforme de operare, iar interoperabilitatea se realizează uzual prin protocol OCPP. Pentru înrolarea stațiilor într-o platformă, esențial este ca stațiile să fie conforme OCPP și să suporte funcțiile relevante, nu ca ofertantul să facă dovada unei platforme complete cu monetizare și aplicație client.

Stațiile sunt configurate, de regulă, cu un singur backend activ; conectarea simultană la două platforme nu este standard și poate genera blocaje și responsabilități suplimentare. Astfel, cerința Autorității crește artificial riscul constrângerilor tehnice/contractuale dacă operatorul ulterior folosește altă platformă.

Se solicită eliminarea oricărei specificații din capitolul 7 referitoare la platforma software ce va funcționa pe baza unui contract ulterior.

Contestația rămâne, întrucât cerința nu a fost remediată în mod real, ci doar reformulată/cosmetizată pentru a masca caracterul abuziv al acesteia.

11) Nu se remediază Punctul 11 – Cerință prescriptivă/nejustificată privind certificarea EMC la nivel de componentă (modul rectificator – „minim Clasa A”)

Autoritatea contractantă menține cerința „Clasa de protecție electromagnetică module rectificatoare: minim Clasa A”, motivând că modulele rectificatoare ar fi o sursă importantă de emisii. Această justificare nu înlătură caracterul prescriptiv, nejustificat și potențial restrictiv al cerinței, întrucât achiziția vizează echipamentul final (stația de încărcare), iar conformitatea EMC se evaluează relevant și obligatoriu la nivel de ansamblu, nu prin impunerea unor clase/performance pentru subansamble interne.

Obiectul achiziției este stația ca produs final, nu o componentă.

Autoritatea contractantă nu achiziționează module rectificatoare ca produse distincte, ci stații de încărcare complete, pentru care cerința corectă și suficientă este conformitatea EMC a produsului final, demonstrată prin documentele de conformitate ale echipamentului (Declarație de conformitate, rapoarte de încercări, standarde aplicabile).

EMC este o performanță de sistem, determinată de ansamblu, nu de un subansamblu singular. Performanța electromagnetică rezultă din interacțiunea tuturor elementelor: module, filtre, cablare, control, împământare, carcasă, layout, ecrane etc. Chiar dacă un subansamblu contribuie la emisii, criteriul relevant rămâne comportamentul stației ca ansamblu în testele EMC. Impunerea unei „Clase A” pentru modulul rectificator, separat, este redundantă față de cerința de conformitate EMC a echipamentului final și introduce detalii interne neesențiale pentru scopul achiziției.

Solicitarea unei clase EMC la nivel de componentă limitează nejustificat soluțiile tehnice ale producătorilor (design intern, arhitectură, filtrare), deși același rezultat (stație conformă EMC) poate fi atins prin multiple configurații constructive. A afirma că „este uzual” nu înlocuiește obligația de a formula cerințe necesare, proporționale și direct legate de obiectul contractului.

Riscul de neconformitate în exploatare este eliminat prin solicitarea documentelor de conformitate și a încercărilor EMC pentru stația completă, nu prin condiționări interne pe subansamble, care nu sunt evaluate independent în mod relevant în certificarea produsului final.

Se solicită eliminarea cerinței de la pct. 2.15 și, în general, a cerințelor care intră în detalii constructive interne neesențiale, cu menținerea exclusivă a obligației ca stația, ca ansamblu, să fie conformă cerințelor/standardelor aplicabile (EMC/RED după caz), dovedită prin documente de conformitate ale produsului final (Declarație de conformitate, rapoarte de încercări etc.).

12) Nu se remediază Punctul 12 – Soluție de împământare neclară/neconformă și contradictorie în proiect (împământare comună cu PT + necorelări între memoriu și planșe)

Răspunsul autorității contractante nu remediază problemele semnalate și se bazează pe afirmații generale („conform normativelor”, „calcul de specialitate”), fără a furniza elementele care fac soluția executabilă, verificabilă și acceptabilă la recepție. În forma actuală, proiectul menține o soluție cu risc de neconformitate și interpretare diferită la ofertare și execuție.

Autoritatea contractantă menține soluția de priză de pământ comună cu punctul de transformare, însă nu pune la dispoziție:

- acord/aviz explicit al Operatorului de Distribuție pentru utilizarea/legarea la priza de pământ a PT;
- documente care să confirme condițiile concrete de racordare și responsabilitatea privind exploatarea/întreținerea acestei prize.

În lipsa acestor documente, soluția rămâne nefundamentată practic și există riscul ca legarea la priza PT să fie refuzată sau condiționată de cerințe/lucrări suplimentare, cu impact asupra termenelor și costurilor.

Autoritatea contractantă afirmă că se respectă separarea N/PE și funcționarea protecțiilor, însă nu sunt puse la dispoziție elementele tehnice esențiale:

- tipul sistemului (TT/TN), modul de utilizare PEN și punctul de separare N/PE;
- schema de legare la pământ în configurația reală;
- valorile/condițiile proiectate (rezistență dispersie, condiții de tensiune de atingere), metodologia de verificare și responsabilitățile la punerea în funcțiune.

Proiectul conține necorelări între memoriu și planșele de execuție privind realizarea legăturii la priza de pământ:

- în memoriu se prevede conectarea „prin cordon flexibil din cupru VLPY 35 mm² pozat subteran”;
- în planșe este reprezentată realizarea împământării cu platbandă.

Această neconcordanță influențează materialele, cantitățile, modul de execuție și costul, putând conduce la ofertare neunitară și dispute la execuție. Afirmatia Autorității că „se poate clarifica la faza de execuție” este neadecvată, deoarece documentația trebuie să fie clară și coerentă înainte de ofertare.

Utilizarea unei prize comune cu PT ridică probleme de responsabilitate privind:

- accesul și intervențiile asupra prizei;
- întreținerea pe durata exploatarei;
- modificări ale PT sau ale rețelei;
- efectele defectelor în PT asupra părților metalice accesibile ale stației.

Aceste aspecte trebuie clarificate prin proiect și documente ale OD, nu lăsate la „clarificări ulterioare”.

Se solicită refacerea/actualizarea proiectului astfel încât soluția să fie clară, executabilă și verificabilă:

A. Varianta principală:

- stabilirea unei soluții de împământare proprie/dedicate a stației, corelată cu schema de protecție și cerințele producătorului, cu actualizarea listelor de cantități și detaliilor de execuție.

B. Varianta subsidiară (dacă se menține priza comună cu PT):

- prezentarea acordului/avizului OD pentru utilizarea prizei PT;
- includerea în proiect a schemei complete (tip rețea, punct separare N/PE, trasee, materiale, detalii de execuție) și a parametrilor/cerințelor de verificare;
- eliminarea necorelărilor memoriu/planșe și actualizarea cantităților.

În lipsa acestor clarificări/documente, soluția rămâne neclară și cu risc de neconformitate la execuție și recepție.

Având în vedere aceste argumente, se solicită Consiliului admiterea prezentului punct de vedere în completarea contestației, obligând autoritatea contractantă la remedierea documentației de atribuire și, în consecință, modificarea/revizuirea/renunțarea aspectelor contestate.

În subsidiar, conform art. 26 alin. (2) pct. c) și alin. (7) din Legea nr. 101/2016, dacă nu este posibilă remedierea documentației, se solicită anularea procedurii de atribuire.

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:

(...) a inițiat procedura de atribuire prin licitație deschisă, organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect „Furnizare, montaj și punere în funcțiune stație de reîncarcare vehicule electrice în cadrul obiectivului de investiții «Creșterea performanței energetice a blocului (...)»”, cod CPV 31681500-8 (Rev.2), prin publicarea în SEAP a anunțului de participare CN (...)/04.02.2026, data limită de depunere a ofertelor fiind stabilită pentru 11.03.2026 ora 15⁰⁰ iar criteriul de atribuire „cel mai bun raport calitate – preț”.

Valoarea estimată a contractului de furnizare este de 104.589,26 lei, fără TVA.

Nemulțumită de unele prevederi ale documentației de atribuire, societatea (...)SRL a înaintat contestația care formează obiectul prezentului dosar, înregistrată la Consiliu sub nr. (...) prin care a solicitat următoarele:

a. În principal:

i. Obligarea Autorității contractante la luarea măsurilor de remediere, constând în eliminarea/modificarea unor cerințe și specificații tehnice din documentele achiziției și din fișa de date, în temeiul prevederilor art. 26 alin. (2) lit. b) din Legea 101/2016, conform criticilor din contestație;

ii. Obligarea Autorității contractante la stabilirea unui nou termen-limita pentru depunerea ofertelor.

b. În subsidiar, în măsura în care nu este posibilă luarea măsurilor de remediere, anularea procedurii.

De asemenea, contestatoarea a solicitat suspendarea procedurii de atribuire.

Prin Încheierea nr. 630/C7/(...) din data de 18.02.2026, Consiliul a respins, ca nefondată, cererea de suspendare a procedurii de atribuire, formulată de (...)SRL.

Cu respectarea prevederilor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, (...)SRL a făcut dovada constituirii cauțiunii corespunzătoare, în valoare de 2.092 lei, conform recipisei de consemnare nr. 212116733/1 din data de 13.02.2026, emisă de CEC Bank – Sucursala Cluj.

Recipisa de consemnare se va restitui în condițiile stipulate de art. 1.064 din Codul de procedură civilă, coroborate cu dispozițiile art. 61¹ alin. (5), (6) și (7) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Pe fondul cauzei, Consiliul constată următoarele:

În Fișa de date a achiziției, se regăsește la punctul *II.1.4*, următoarea *Descriere succintă a contractului sau a achiziției/achizițiilor*:

„Obiectul contractului este constituit de furnizarea, montajul și punerea în funcțiune a unei stații de reîncarcare vehicule electrice proiect: «Creșterea performanței energetice a (...)», proiectul fiind finanțat prin PNRR - Componenta C5-Valul Renovării – nr. 131863/22.11.2022, încheiat cu MDLPA (...)”.

Așa cum rezultă din Proiectul tehnic, parte integrantă din documentația de atribuire, achiziția presupune montarea și alimentarea cu energie electrică a unei stații de reîncărcare vehicule electrice cu 2 spații de parcare în proximitatea blocului P11 din strada Alexandru Iliescu nr. 22.

Ca o chestiune prealabilă, dată fiind natura litigiului, actul atacat și solicitările adresate, Consiliul în soluționarea contestației se va raporta la următoarele dispoziții legale privind achizițiile publice:

➤ din Legea nr. 98/2016:

- art. 3 alin. (1) lit. rr) – *„specificatiile tehnice reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, într-o manieră corespunzătoare îndeplinirii necesității autorității contractante”;*

- art. 154 – *„Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”;*

- art. 155 din Legea nr. 98/2016: *„(1) Specificațiile tehnice sunt stabilite prin documentația de atribuire și definesc caracteristicile solicitate privind lucrarea, serviciul sau produsele care fac obiectul achiziției.”; „(6) Specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici.”*

- 156 alin. (2) – *„cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de obiectul contractului, specificațiile tehnice nu precizează un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu care caracterizează produsele sau serviciile furnizate de un anumit operator economic și nici nu se referă la mărci, brevete, tipuri, la o origine sau la o producție specifică, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori economici sau produse”.*

➤ din H.G. nr. 395/2016:

- art. 20 alin. (10) – *„Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante”.*

Astfel, raportat la prevederile legale anterior menționate, Consiliul constată că documentația de atribuire trebuie să conțină toate informațiile necesare operatorilor economici interesați de participarea la procedura de atribuire cu privire la cerințele achiziției și modul de desfășurare a acesteia, iar prevederile documentației de atribuire nu trebuie să restricționeze, în mod nejustificat, participarea operatorilor economici interesați la procedura de atribuire.

Prin urmare, necesitatea sau oportunitatea achiziționării de produse, servicii și lucrări de o anumită performanță, precum și caracteristicile tehnice impuse pentru acestea, sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul său, însă îi revine acesteia obligația de a justifica atât oportunitatea inițierii procedurii de atribuire cât și stabilirea specificațiilor tehnice, drepturile autorităților contractante la

care s-a făcut referire mai sus trebuie exercitate cu bună credință, iar nu cu scopul de a limita sau restricționa accesul la procedură, de natură a restrânge concurența între agenții economici, întrucât s-ar aduce atingere principiilor care stau la baza atribuirii contractului de achiziție publică – nediscriminarea și tratamentul egal.

Pe de altă parte, Consiliul are în vedere că prevederile legale aplicabile în materia achizițiilor publice nu obligă autoritatea contractantă să accepte produse/servicii/lucrări care nu corespund necesităților sale, astfel că aceasta nu poate fi sancționată pentru refuzul de a nu aduce modificări cerințelor tehnice ori altor prevederi ale documentației, atâta timp cât acestea îi satisfac interesele, achizitoarea fiind singura în măsură să-și stabilească propriile necesități, orice achiziție care nu ar conduce la satisfacerea în mod deplin a nevoilor sale reprezentând o folosire ineficientă a fondurilor.

Așadar, modificarea sau cenzurarea caracteristicilor/specificațiilor tehnice solicitate poate face obiectul contestării de către operatorii economici interesați în situația încălcării de către autoritate a ipotezelor date de cele două temeuri de drept citate mai sus [art. 155 alin. (6) și art. 156 alin. (2) din Legea nr 98/2016].

Neexistând o prevedere legală care să oblige autoritatea să accepte produse/servicii/lucrări care nu corespund necesităților sale, Consiliul nu poate sancționa autoritatea contractantă pentru exercitarea dreptului său de a nu aduce modificări cerințelor tehnice ori altor prevederi ale documentației, atâta timp cât acestea îi satisfac interesele. Autoritatea contractantă este singura în măsură să-și stabilească propriile necesități, orice achiziție care nu ar conduce la satisfacerea în mod deplin a nevoilor sale reprezentând o folosire ineficientă a fondurilor. Prin urmare, necesitatea sau oportunitatea achiziționării de produse/servicii/lucrări de o anumită performanță, precum și caracteristicile tehnice impuse pentru acestea, sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul său, relevante în acest caz fiind dispozițiile art. 3 din H.G. nr. 395/2016.

În consecință, regula o reprezintă situația în care necesitatea sau oportunitatea achiziționării la un anumit nivel de performanță, precum și caracteristicile tehnice impuse, sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul autorității contractante [art. 2 alin. (3) lit. b) și art. 12 alin. (3) lit. a) din H.G. nr. 395/2016].

Singura limitare a acestui drept al autorității contractante este determinată de introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici, în sfera unei astfel de posibilități aflându-se și situația impunerii de către autoritate a unor specificații și condiții care nu au legătură cu nevoia sa de achiziție.

În consecință, pentru a cenzura caracteristicile tehnice stabilite de autoritatea contractantă, așa cum solicită petenta în prezenta cauza, este necesară stabilirea existenței unor condiții restrictive, nejustificate și

nelegale ce pot împiedica o concurență efectivă între operatorii economici, precum și a existenței unor specificații care nu contribuie la descrierea, în mod obiectiv, a produselor astfel încât să corespundă necesității achiziției.

Prin urmare, contestatoarea, în susținerea demersului său la Consiliu, are obligația de a proba caracterul restrictiv al cerințelor criticate, prin prezentarea unor mijloace de probă pertinente și concludente, fiind pe deplin aplicabile în acest caz prevederile art. 249 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora *„cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege”*.

Acestei obligații a contestatoarei, de a face proba afirmațiilor sale, îi corespunde obligația autorității contractante de a proba și justifica oportunitatea conținutului documentației de atribuire, astfel că în verificările sale Consiliul va avea în vedere și art. 154 din Legea nr. 98/2016, potrivit căruia *„Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”*, întrucât documentația de atribuire trebuie să conțină toate informațiile necesare operatorilor economici interesați de participarea la procedura de atribuire cu privire la cerințele achiziției, modul de desfășurare a acesteia și condițiile impuse pentru depunerea ofertei.

Nu în ultimul rând, trebuie subliniat că drepturile autorităților contractante la care s-a făcut referire mai sus trebuie exercitate cu bună credință, iar nu cu scopul de a limita sau restricționa accesul la procedură, de natură a restrânge concurența între agenții economici, întrucât s-ar aduce atingere principiilor care stau la baza atribuirii contractului de achiziție publică – nediscriminarea și tratamentul egal.

În consecință, în evaluarea temeiniciei cererilor adresate Consiliului, acesta va avea în vedere faptul că solicitările trebuie justificate și probate obiectiv, cu dovada fermă a caracterului restrictiv, simpla pretindere a necesității modificării lor și simpla afirmație că restricționează concurența nefiind suficiente pentru a determina nelegalitatea actului atacat. În egală măsură, în stabilirea legalității actului atacat al autorității contractante va fi avută în vedere și proba pe care achiziția o realizează cu privire la legătura obiectivă de cauzalitate și dependența dintre specificația criticată și nevoia sa de achiziție.

În continuare, Consiliul procedează la analiza punctuală a criticilor formulate de contestatoare.

După formularea contestației, autoritatea contractantă a transmis Consiliului o notă de remediere și un răspuns din partea proiectantului la fiecare critică a contestatoarei, ambele documente fiind înregistrate sub nr. 17347/12.02.2026.

Prima critică a contestatoarei vizează existența în Caietul de sarcini a unor cerințe tehnice neclare/contradictorii referitoare la putere și tip de prize, lăsate la alegerea ofertantului

„a) Stația de încărcare trebuie să respecte următoarele cerințe minime:

- Putere nominală: minim 22 kW AC **sau** 60 kW DC (**se va preciza în ofertă**);

- Prize: Type 2 (pentru AC), CCS2 **și/sau** CHAdeMO (pentru DC)“.

Contestatoarea susține că autoritatea contractantă lasă practic la alegerea ofertantului soluția tehnică (AC 22 kW vs DC 60 kW), iar prin „și/sau” lasă la alegere inclusiv configurația de prize/conectori (CCS2, CHAdeMO sau ambele), iar această abordare creează o ambiguitate majoră și conduce la inducerea în eroare a ofertanților, întrucât:

1. Nu este definit clar ce echipament se achiziționează (stație AC sau stație DC), deși acestea sunt produse cu funcționalități, costuri și utilizare diferite.

2. Dacă ofertanții pot alege între 22 kW AC și 60 kW DC, rezultă oferte cu valori și performanțe incomparabile, ceea ce afectează concurența și evaluarea.

3. Dacă și tipul de prize este „la alegere” (CCS2 și/sau CHAdeMO), pot exista oferte DC cu un singur conector versus oferte cu două tipuri de conectori, din nou cu impact direct asupra prețului și utilității, fără ca Autoritatea să fi stabilit un minim obligatoriu.

4. Nu sunt precizate elemente esențiale pentru conformitate și comparabilitate (de ex. număr de puncte/ieșiri, încărcare simultană, putere per ieșire, cerință minimă de conector(i), etc.), lăsând loc interpretărilor.

În aceste condiții, documentația nu formulează cerințe tehnice clare, complete și lipsite de echivoc, iar procedura riscă să permită depunerea unor oferte neuniforme și necomparabile, ceea ce contravine principiilor transparenței și tratamentului egal.

În acest context, se solicită, să se clarifice explicit tipul stației solicitate (AC sau DC) și puterea minimă aferentă și să se stabilească în mod neechivoc configurația minimă de prize/conectori (ce este obligatoriu și ce este opțional).

În cadrul Răspunsului din partea proiectantului înregistrat sub nr. 17347/12.02.2026, publicat în SEAP la data de 12.02.2026, se arată că „stațiile de încărcare ofertate vor respecta în totalitate specificațiile tehnice prevăzute în Proiectul Tehnic aferent investiției. Cerințele minime menționate în Caietul de sarcini au rol de orientare privind performanțele minime acceptate, iar soluția tehnică finală (tip stație, putere și configurația prizelor/conectorilor) este stabilită în mod complet și unitar prin documentația tehnică a proiectului. În aceste condiții, nu există ambiguități care să conducă la oferte necomparabile, întrucât ofertanții au obligația de a propune echipamente conforme cu soluția din Proiectul Tehnic”.

Analizând prevederile Caietului de sarcini, Consiliul reține că în finalul acestuia se menționează următoarele:

(...)

În acest context, Consiliul consideră necesar a se preciza faptul că decizia CNSC nr. 3879/C8/4676 din 22.12.2025 a fost emisă în legătură

cu procedura de atribuire inițiată de aceeași autoritatea contractantă prin anunțul de participare nr. CN1087516/18.11.2025 publicat în SEAP, având același obiect cu al prezentei proceduri: „Furnizare, montaj si punere in functiune statie de reincarcare vehicule electrice in cadrul obiectivului de investitii «Cresterea performantei energetice a (...)», procedură anulată de (...) la data de 29.12.2025 în temeiul dispozițiilor art. 212 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 98/2016.

Verificând în mod comparativ dispozițiile Caietului de sarcini, respectiv cele care formează obiectul critici, și anume:

„a) Stația de încărcare trebuie să respecte următoarele cerințe minime:

- Putere nominală: minim 22 kW AC **sau** 60 kW DC (**se va preciza în ofertă**);

- Prize: Type 2 (pentru AC), CCS2 **și/sau** CHAdeMO (pentru DC)”,
cu mențiunile din cadrul Proiectului tehnic, în cadrul căruia se menționează:

2.1	Statia de încărcare va fi dotata cu un punct de încărcare in curent continuu (DC) de minim 60 kW si un punct de încărcare in curent alternativ (AC) de minim 22 kW
2.5	Putere nominala: - Conector CCS2: minim 60 kW DC - Conector Type2: minim 22 kW AC

Consiliul constată că acestea nu sunt corelate.

Astfel, în acord cu autoarea contestației și luând în considerare faptul că în Fișa de date a achiziției, la punctul IV.4.1 Modul de prezentare al propunerii tehnice, se precizează că: „Propunerea tehnică elaborată de ofertant va respecta și va reflecta asumarea de către ofertant a tuturor cerințelor/obligațiilor prevăzute în caietul de sarcini. Propunerea tehnica poate contine orice informatii pe care ofertantul le considera necesare pentru

fundamentarea ofertei sale. **Ofertele care nu respecta cerintele minime impuse prin caietul de sarcini, vor fi considerate neconforme (...) și vor fi respinse**”, Consiliul apreciază că, pentru o informare corectă și completă a operatorilor economici interesați conform dispozițiilor art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 [„(1) Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”] și având în vedere prevederile art. 133 alin. (2) din HG nr. 395/2016 conform cărora „Propunerea tehnică trebuie să corespundă cerințelor minime prevăzute în caietul de sarcini sau în documentul descriptiv], se impune corectarea dispozițiilor Caietului de sarcini astfel încât să nu există contradicții/necorelări cu alte înscrisuri care fac parte integrantă din documentația de atribuire, motiv pentru care această critică va fi admisă iar autoritatea contractantă obligată să remedieze conținutul Caietului de

sarcini în concordanță cu Proiectul Tehnic actualizat urmare a Deciziei Consiliului Național de soluționare a Contestațiilor nr. 3879/C8/4676 din 22.12.2025, înregistrat la autoritatea contractantă sub nr. 761/16.01.2026 și elaborat de societatea (...)S.R.L., parte integrantă din prezenta documentație de atribuire.

A doua critică a contestatoarei vizează următoarea specificație tehnică: „*Tabloul electric de joncțiune: (...) - dimensiuni (mm): 800x600x300*”, (...)SRL susținând că o cerință corectă ar trebui să stabilească funcționalitatea și performanța, nu o dimensiune „impusă” fără legătură cu o necesitate, context în care se solicită eliminarea cerinței privind dimensiunea tabloului electric de joncțiune.

În cadrul Notei de remediere nr. 17347/12.02.2026, publicată în SEAP la data de 12.02.2026, autoritatea contractantă arată că „*Dimensiunile tabloului electric de joncțiune se elimină, în vederea evitării restrângerii nejustificate a concurenței, urmând ca ofertanții să propună dimensiuni adecvate soluției tehnice oferite, cu respectarea cerințelor funcționale și de montaj*”, context în care critica va fi respinsă ca rămasă fără obiect.

A treia critică a contestatoarei vizează existența unei contradicții între Caietul de sarcini/cerințele generale/proiect, și anume, solicitarea „celor două tipuri de stații (lente și rapide)” – „*Oferta tehnică va cuprinde în mod obligatoriu următoarele cerințe: 1. Fișele tehnice pentru cele două tipuri de stații (lente și rapide), emise de către producător/importator în conformitate cu Proiectul Tehnic, manual de instalare și utilizare*” (cerința se regăsește în Caietul de sarcini pagina 4, punctul 1).

Contestatoarea solicită corectarea Caietului de sarcini, prin precizarea explicită dacă achiziția vizează:

- o singură stație (și ce tip: AC sau DC), sau
- două stații (una lentă și una rapidă), cu precizarea cantităților și cerințelor minime pentru fiecare,

inclusiv publicarea Caietului de sarcini în concordanță cu fișa de date și cu proiectul depus, astfel încât să rezulte fără echivoc obiectul achiziției și cerințele aplicabile.

În cadrul Răspunsului din partea proiectantului înregistrat sub nr. 17347/12.02.2026, publicat în SEAP la data de 12.02.2026, se arată că „*se va respecta în totalitate Proiectul Tehnic aprobat. În mod clar și fără echivoc, achiziția vizează o singură stație de încărcare tip DC, conform specificațiilor din proiect. Mențiunea referitoare la «cele două tipuri de stații (lente și rapide)» reprezintă o eroare de redactare și nu produce efecte asupra obiectului achiziției*”.

În acord cu autoarea contestației și luând în considerare faptul că în Fișa de date a achiziției, la punctul IV.4.1 Modul de prezentare al propunerii tehnice, se precizează că: „*Propunerea tehnică elaborată de ofertant va respecta și va reflecta asumarea de către ofertant a tuturor cerințelor/obligațiilor prevăzute în caietul de sarcini. Propunerea tehnică poate conține orice informații pe care ofertantul le considera necesare pentru*

fundamentarea ofertei sale. **Ofertele care nu respecta cerintele minime impuse prin caietul de sarcini, vor fi considerate neconforme (...) și vor fi respinse**", Consiliul apreciază că, pentru o informare corectă și completă a operatorilor economici interesați conform dispozițiilor art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 [„(1) Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”] și având în vedere prevederile art. 133 alin. (2) din HG nr. 395/2016 conform cărora „Propunerea tehnică trebuie să corespundă cerințelor minime prevăzute în caietul de sarcini sau în documentul descriptiv”, se impune corectarea dispozițiilor Caietului de sarcini astfel încât să nu există contradicții/ necorelări cu alte înscrisuri care fac parte integrantă din documentația de atribuire, motiv pentru care această critică va fi admisă iar autoritatea contractantă obligată să remedieze conținutul Caietului de sarcini în concordanță cu Proiectul Tehnic actualizat urmare a Deciziei Consiliului Național de soluționare a Contestațiilor nr. 3879/C8/4676 din 22.12.2025, înregistrat la autoritatea contractantă sub nr. 761/16.01.2026 și elaborat de societatea (...) S.R.L., parte integrantă din prezenta documentație de atribuire.

A patra critică a contestatoarei vizează specificația privind mentenanța corectivă după expirarea perioadei de garanție.

În acest context, Consiliul reține că în Caietul de sarcini, la pagina 8 se regăsesc următoarele precizări:

„8.2 Mentenanța corectivă în perioada depost-garanție

Mentenanța corectivă trebuie înțeleasă ca totalitatea operațiunilor de intervenție la un echipament/produs care se efectuează pe parcursul ciclului de viață al acestuia, ca urmare a unor defecțiuni sau funcționări în afara parametrilor optimi cu scopul de a restabili capacitatea de funcționare optimă a echipamentului.

Mentenanța corectivă include localizarea, diagnosticarea defectelor, inclusiv intervenția pentru restabilirea bunei funcționări și trebuie efectuată pentru toate părțile componente ale produsului, cu excepția consumabilelor.

Serviciile de mentenanță corectivă vor începe după expirarea perioadei de garanție și trebuie asigurate la locația unde este instalat echipamentul”.

În cuprinsul contestației, autoarea acesteia precizează că în condițiile documentației de atribuire, obligația de a asigura mentenanță corectivă post-garanție apare ca fiind:

- nedeterminată în timp,
- fără contraprestație determinată sau determinabilă,

ceea ce este contrar principiilor de transparență, claritate și proporționalitate aplicabile achizițiilor publice și imposibil de cuantificat în prețul ofertei.

Astfel, contestatoarea solicită **să se clarifice:**

1. Dacă serviciile de mentenanță corectivă post-garanție fac parte din obiectul contractului ce se atribuie prin prezenta procedură sau reprezintă doar o posibilitate de a încheia un contract separat, ulterior expirării garanției, la cererea autorității contractante.

2. În cazul în care aceste servicii fac parte din obiectul contractului actual, să se precizeze:

- perioada exactă pentru care se solicită mentenanța corectivă post-garanție;

- modul de remunerare (tarife, unități de măsură, estimare de cantități) astfel încât costurile să poată fi incluse și evaluate în mod transparent în prețul ofertei.

În lipsa acestor clarificări, contestatoarea consideră că cerința privind mentenanța corectivă post-garanție este neclară și imposibil de oferat în condiții concurențiale și egale pentru toți participanți și **solicită Consiliului să o elimine din cerințe.**

În cadrul Răspunsului din partea proiectantului înregistrat sub nr. 17347/12.02.2026, publicat în SEAP la data de 12.02.2026, se arată că „serviciile de mentenanță corectivă ulterior expirării perioadei de garanție **nu fac parte din obiectul contractului** ce se atribuie prin prezenta procedură. Acestea reprezintă doar posibilitatea încheierii unui contract separat, ulterior expirării garanției, în funcție de necesitățile autorității contractante”.

Luând în considerare faptul că în Fișa de date a achiziției, la punctul IV.4.1 Modul de prezentare al propunerii tehnice, se precizează că: „Propunerea tehnică elaborată de ofertant va respecta și va reflecta asumarea de către ofertant a tuturor cerințelor/obligațiilor prevăzute în caietul de sarcini. Propunerea tehnică poate conține orice informații pe care ofertantul le considera necesare pentru fundamentarea ofertei sale. **Ofertele care nu respecta cerințele minime impuse prin caietul de sarcini, vor fi considerate neconforme (...) și vor fi respinse**”, Consiliul apreciază că, pentru o informare corectă și completă a operatorilor economici interesați conform dispozițiilor art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 [„(1) Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”] și având în vedere prevederile art. 133 alin. (2) din HG nr. 395/2016 conform cărora „Propunerea tehnică trebuie să corespundă cerințelor minime prevăzute în caietul de sarcini sau în documentul descriptiv”, se impune remedierea Caietului de sarcini în raport cu răspunsul proiectantului anterior menționat, motiv pentru care această critică va fi admisă iar autoritatea contractantă obligată să remedieze în consecință, conținutul Caietului de sarcini.

A cincea critică a contestatoarei vizează faptul că în documentație se solicită pe lângă cerința de performanță „temperatura de lucru -35°C ~ +70°C” (pct. 2.16) și impunerea unei soluții constructive interne: „sistem

inteligent de ventilație forțată cu aer cald ventilație inteligentă" (pct. 1.6 și 5.4 din Specificații tehnice stație de reîncărcare

1.6	Pentru funcționare în condiții optime la temperaturi joase, stația de încărcare va fi echipată cu sistem inteligent de ventilație forțată cu aer cald care va monitoriza și controla temperatura din interiorul sistemului
5.4	Stația de încărcare va fi dotată cu un sistem de ventilație inteligent care va monitoriza și controla temperatura din interiorul sistemului

Contestatoarea arată că *aceste cerințe sunt nejustificate și restrictive, întrucât Autoritatea/Proiectantul trebuie să stabilească cerințe funcționale (rezultat), nu să impună modalitatea tehnologică prin care producătorul asigură funcționarea în intervalul de temperatură. Dacă stația îndeplinește cerința de temperatură, soluția internă (ventilație/încălzire/management termic) ține exclusiv de proiectarea produsului. Impunerea unei soluții constructive fără justificare (condiții de amplasare, constrângeri tehnice, motive de siguranță explicitate) are potențial restrictiv, favorizând anumite modele/produse și limitând concurența, deși obiectivul poate fi atins prin multiple soluții echivalente. În plus, cerința este redundantă (apare în două puncte) și formulată neunitar, generând risc de interpretare neuniformă. Astfel, contestatoarea solicită eliminarea pct. 1.6 și 5.4 (impunerea soluției), cu menținerea exclusivă a cerinței de performanță privind intervalul de temperatură.*

În cadrul Răspunsului din partea proiectantului înregistrat sub nr. 17347/12.02.2026, publicat în SEAP la data de 12.02.2026, se arată că *cerința privind echiparea stațiilor cu sisteme de ventilație forțată cu aer cald și ventilație forțată se menține, aceasta fiind necesară pentru a asigura funcționarea corespunzătoare a echipamentelor în condiții de temperaturi scăzute, respectiv în sezonul rece. Cerința are caracter tehnic justificat și urmărește asigurarea continuității și fiabilității în exploatare, în condițiile concrete de amplasare și utilizare ale stației.*

Consiliul constată că autoarea contestației nu a demonstrat în ce măsură cerința în discuție este de natură să o vatăme în depunerea ofertei (nu a prezentat altă modalitate de protecție la temperaturi scăzute) și nici nu a demonstrat că cerința este restrictivă, motiv pentru care Consiliul va respinge această critică a contestatoarei.

A șasea critică a contestatoarei vizează cerința privind altitudinea de operare - „Stația se va putea monta până la o altitudine maximă de minim 2000 m”.

În cadrul contestației, autoarea acesteia, susține că cerința este disproporționată și nejustificată raportat la obiectul achiziției și la amplasamentul lucrării: municipiul Oltenița are o altitudine între 5 și 15 metri peste nivelul Mării Negre, astfel că impunerea funcționării la 2000 m nu rezultă dintr-o necesitate tehnică reală (condiții de montaj/exploatare). Contestatoarea solicită eliminarea acestei cerințe sau, subsidiar, corectarea ei prin raportare la altitudinea reală/condițiile efective

de amplasare și exploatare ale stației, cu menținerea doar a cerințelor necesare și proporționale.

În cadrul Răspunsului din partea proiectantului înregistrat sub nr. 17347/12.02.2026, publicat în SEAP la data de 12.02.2026, se arată că *cerința privind funcționarea stației de încărcare până la o altitudine de minimum 2000 m se menține, aceasta reprezentând o specificație tehnică standard a echipamentelor destinate utilizării în exterior. Stabilirea acestei cerințe urmărește asigurarea unui nivel adecvat de fiabilitate, siguranță și conformitate tehnică, indiferent de eventuale relocări ulterioare sau de Condițiile variabile de exploatare. Totodată, cerința nu are caracter restrictiv, întrucât majoritatea producătorilor de stații de încărcare certificate*

pentru utilizare publică respectă acest parametru constructiv. Prin urmare, solicitarea nu limitează concurența, ci asigură un standard tehnic adecvat și durabil al investiției.

Consiliul va admite această critică a contestatoarei și va obliga autoritatea contractantă la eliminarea specificației tehnice contestate întrucât nu există o justificare obiectivă prin raportare la realitatea concretă, utilitatea acestei cerințe nefiind evidentă în raport de altitudinea medie a (...), cuprinsă între 5 și 15 metri deasupra nivelului mării.

A șaptea critică a contestatoarei se referă la cerința „cititor RFID pentru autentificare și/sau plată”.

3.3	Statia de încărcare va fi dotata cu cititor de carduri RFID pentru autentificare si/sau plata
3.4	Modalitati de autentificare: - Fara autentificare (AutoStart) - Autentificare cu parola - Autentificare cu card RFID

Contestatoarea susține că cerința este *eronată tehnic și neclară întrucât cardurile RFID au rol de identificare/autentificare (acces la serviciu) și nu reprezintă un instrument de plată bancară. Plata cu card bancar presupune, de regulă, un echipament dedicat (terminal de plată/funcționalități specifice) și fluxuri de procesare conforme, distincte de simpla citire RFID. În consecință, contestatoarea arată că formularea „RFID și/sau plată” poate conduce la interpretări diferite și la impunerea unei cerințe imposibil/neevident de îndeplinit printr-un simplu cititor RFID, ceea ce afectează comparabilitatea ofertelor și poate restrânge nejustificat concurența, context în care solicită **solicită eliminarea sintagmei „și/sau plată” din pct. 3.3 și reformularea cerinței astfel ca RFID să fie solicitat exclusiv pentru autentificare.***

În cadrul Răspunsului din partea proiectantului înregistrat sub nr. 17347/12.02.2026, publicat în SEAP la data de 12.02.2026, se arată că solicitarea privind dotarea stației cu cititor RFID/NFC are ca scop asigurarea posibilității de identificare și acces la serviciul de încărcare. **Mențiunea referitoare la „plată” nu presupune existența unui terminal bancar (POS) sau integrarea directă cu o instituție financiară prin cititorul RFID, ci se refera la posibilitatea ca**

utilizatorul să efectueze plata prin intermediul platformei/aplicației aferente stației, după autentificare. În consecință, cerința se menține, fiind necesară pentru asigurarea funcționalității și accesibilității stației în exploatare.

Reținând ca relevante explicațiile proiectantului care însă nu corespund cu prevederile documentației de atribuire, intenția reală fiind autentificare prin RFID cu posibilitate de plată în aplicație/platformă, Consiliul apreciază că, pentru o informare corectă și completă a operatorilor economici interesați conform dispozițiilor art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 [„(1) Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”] și având în vedere prevederile art. 133 alin. (2) din HG nr. 395/2016 conform cărora „Propunerea tehnică trebuie să corespundă cerințelor minime prevăzute în caietul de sarcini sau în documentul descriptiv”, se impune remedierea Caietului de sarcini în raport cu răspunsul proiectantului anterior menționat, motiv pentru care această critică va fi admisă iar autoritatea contractantă obligată să remedieze în consecință, prevederile documentației de atribuire.

A opta critică a contestatoarei vizează cerința privind nivelul de zgomot.

4.7	Nivelul de zgomot: ≤ 66 dB (la temperatura ambientală de 25°C)
-----	---

Contestatoarea solicită modificarea cerinței prin „reducerea nivelului de zgomot la ≤ 55 dB(A)” susținând că întrucât stațiile vor fi montate în zona urbană, în interiorul unui cartier de blocuri, cerința „nivel de zgomot ≤ 66 dB (la 25°C)” este neadecvată față de cerințele uzuale/legale pentru zone rezidențiale și poate conduce la instalarea unor echipamente incompatibile cu amplasamentul. Această cerință este disproporționată și susceptibilă de neconformitate în raport cu reglementările aplicabile pentru zone rezidențiale, în condițiile în care stațiile urmează a fi amplasate în mediul urban, în proximitatea locuințelor. Autoritatea contractantă nu poate stabili cerințe care pot conduce la instalarea unor echipamente ce ar putea depăși nivelurile admise în amplasamentul real, cu consecința încălcării obligațiilor de protecție a mediului și a sănătății populației. Totodată, stabilirea unor parametri tehnici care exced necesitățile obiective ale amplasamentului și care nu sunt justificați în documentație poate crea aparența unei restrângeri nejustificate a concurenței și a orientării cerințelor către anumite soluții/producători, aspect ce contravine principiilor de transparență, tratament egal și nediscriminare în achizițiile publice.

În cadrul Răspunsului din partea proiectantului înregistrat sub nr. 17347/12.02.2026, publicat în SEAP la data de 12.02.2026, autoritatea

contractantă arată că menține cerința privind nivelul de zgomot ≤ 66 dB, aceasta reprezentând un parametru tehnic uzual pentru stațiile de încărcare destinate utilizării publice. Cerința nu este imposibil de îndeplinit și nici de natură să împiedice participarea operatorilor economici, în condițiile în care majoritatea producătorilor consacrați oferă echipamente care se încadrează în acest interval. Totodată, solicitarea de modificare a pragului nu este fundamentată pe o imposibilitate tehnică sau pe o neconformitate reală, ci reflectă opțiunea contestatorului pentru o anumită configurație tehnică proprie. Simplul fapt că un operator economic preferă o altă specificație nu transformă cerința într-una nelegală sau restrictivă.

Consiliul va admite această critică a contestatoarei deoarece pentru zone de locuit, Normele de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației, aprobate prin Ordinul MS nr. 119/2014, prevăd valori-limită la exteriorul locuințelor de 55 dB.

În acest sens sunt relevante dispozițiile art. 16 alin. (4) din normele anterior menționate conform cărora:

„(4) Amplasarea și funcționarea unităților cu capacitate mică de producție, comerciale și de prestări servicii specificate la art. 5 alin. (1), în interiorul zonelor de locuit, se fac în așa fel încât zgomotul provenit de la activitatea acestora să nu conducă la depășirea următoarelor valori-limită:

a) **55 dB** pentru nivelul de presiune acustică continuu echivalent ponderat A (LA_{eqT}), la exteriorul locuințelor, în perioada zilei, între orele 7,00-23,00;

b) 45 dB pentru nivelul de presiune acustică continuu echivalent ponderat A (LA_{eqT}), la exteriorul locuințelor, în perioada nopții, între orele 23,00-7,00;

c) 50 dB pentru nivelul de vârf, în cazul măsurării acustice efectuate pe perioada nopții la exteriorul locuinței în vederea comparării acestei măsurări cu valoarea-limită specificată la lit. b)”.

A noua critică a contestatoarei vizează neconcordanța/ambiguitatea cerințelor referitoare la domeniul de temperatură (-35°C ... $+70^{\circ}\text{C}$) vs oprire la 75°C .

2.16	Temperatura de lucru: $-35^{\circ}\text{C} \sim +70^{\circ}\text{C}^*$
------	--

5.3	Controlul puterii la temperatura: 1. La temperatura de 55°C modulul de încărcare va furniza puterea maximă declarată 2. La temperatura de 65°C modulul de încărcare va furniza o putere de minim 50% din puterea maximă declarată 3. La temperatura de 75°C sistemul va opri furnizarea energiei
-----	--

Contestatoarea susține că această cerință este neclară și contradictorie raportat la domeniul de funcționare solicitat ($+70^{\circ}\text{C}$), întrucât introduce praguri de funcționare/derating și un prag de oprire la 75°C . În forma actuală, cerința conduce la o contradicție internă: ar rezulta că stația trebuie să funcționeze până la o temperatură ambientală

de 74,99°C, iar la 75°C să oprească furnizarea energiei, deși documentația indică o plajă de funcționare de maximum +70°C. Astfel, contestatoarea solicită eliminarea pct. 5.3 în forma actuală sau reformularea lui, cu corelarea pragurilor cu domeniul de funcționare solicitat (până la +70°C), astfel încât cerințele să fie clare, coerente și verificabile.

În cadrul Răspunsului din partea proiectantului înregistrat sub nr. 17347/12.02.2026, publicat în SEAP la data de 12.02.2026, se arată că cerința se menține, întrucât nu există o contradicție între domeniul de funcționare declarat (-35°C .. +70°C) și pragurile de control intern prevăzute la pct. 5.3. Domeniul de temperatură se referă la temperatura ambientală în care echipamentul este proiectat să funcționeze, în timp ce prevederile de la pct. 5.3 descriu mecanismele de protecție termică ale echipamentului (derating și oprire), raportate la temperatura internă a componentelor, pentru prevenirea defectării și pentru asigurarea siguranței în exploatare. În practică, este uzual ca stațiile de încărcare să funcționeze până la +70°C temperatură ambientală, iar în condiții de solicitare ridicată să aplice limitări de putere la anumite praguri interne și să oprească furnizarea energiei la atingerea unui prag de protecție, pentru a preveni supraîncălzirea. Cerința urmărește asigurarea fiabilității, durabilității și funcționării în siguranță a stației, fără a introduce restricții nejustificate, fiind o specificație tehnică standard întâlnită la echipamentele de acest tip.

Consiliul va respinge această critică a contestatoarei deoarece temperatura de funcționare se referă la temperatura ambientală, iar temperatura de oprire să se referă la temperatura internă a componentelor. Aceste două temperaturi nu sunt niciodată egale, temperatura internă putând depăși temperatura ambientală. De aceea, o stație poate funcționa la +70°C ambiental, dar să se oprească la 75°C intern.

A zecea critică a contestatoarei vizează impunerea platformei software. Contestatoarea arată că *autoritatea contractantă obligă ofertantul să facă dovada specificațiilor softului care nu se licitează, cerința fiind total abuzivă.*

Având în vedere ansamblul proiectului tehnic prin care în această etapă se licitează achiziția și instalarea stațiilor de încărcare iar în altă etapă se licitează softul și serviciile de operare, contestatoarea solicită eliminarea capitolului 7 din fișa tehnică, capitol care nu face referire la echipamentul oferat ci la softul de operare. Prin cerințele softului nu se face nici o legătură sau demonstrație că stațiile se pot înrola într-o platformă de operare ci se cere să se demonstreze că se vor înrola în platforma solicitată care trebuie să aibă anumite specificații. În România sunt peste 12 platforme de operare și toate operează pe protocolul OCPP 1.6J. Pentru a putea înrola stațiile în oricare din cele 12 platforme este suficient ca stațiile să aibă implementat protocolul OCPP 1.6J. Deci prin impunerea ca ofertantul să completeze în F5 specificațiile tehnice din punctul 7 și să pună la dispoziția autorității dovezi că deține această platformă și aceasta are specificațiile solicitate, autoritatea în mod abuziv solicită ca ofertantul să dețină o platforma de operare care nu se licitează. Această impunere de

prezentare a unui software care de fapt nu se solicită, va duce la apariția efectului de captivitate și dependență față de un anumit exact program software. Ulterior, autoritatea va invoca imposibilitatea de a atribui serviciile de operare altui operator economic decât contractantului inițial, în temeiul efectului de dependență sau captivitate față de acesta din urmă, cu consecința restrângerii artificiale a sferei potențialilor operatori economici participanți la respectiva procedură. Deci integrarea stațiilor ține în primul rând de implementarea protocolului OCPP 1.6J, nu de prezentarea unor specificații a unui soft de operare sau aplicații client ce nu sunt licate în această etapă a proiectului. În final, contestatoarea solicită eliminarea oricărei specificații (capitolul 7) referitoare la platforma software ce va funcționa pe baza unui contract ulterior semnat cu firma câștigătoare sau de o alta firmă.

În cadrul Răspunsului din partea proiectantului înregistrat sub nr. 17347/12.02.2026, publicat în SEAP la data de 12.02.2026, se arată că mențiunea din documentația de atribuire potrivit căreia operarea stațiilor de reîncărcare în scop comercial va face obiectul unui contract ulterior este determinată exclusiv de statutul juridic al autorității contractante, în calitate de unitate administrativ-teritorială, care, potrivit cadrului legal aplicabil, nu poate desfășura activități comerciale în scop lucrativ. Această precizare delimitează strict componenta comercială de cea tehnică și nu are semnificația **excluderii platformei software** din obiectul prezentei achiziții. În mod clar fără echivoc, **platforma software de management și monitorizare face parte integrantă din obiectul contractului, întrucât furnizarea, instalarea și punerea în funcțiune a stațiilor nu pot fi realizate în mod complet și funcțional în lipsa unui sistem care să permită comunicarea permanentă cu echipamentele, supravegherea funcționării și administrarea parametrilor tehnici.** Platforma solicitată nu reprezintă un serviciu de operare comercială, ci o componentă tehnică esențială a infrastructurii livrate. Documentația nu conține cerințe privind stabilirea tarifelor, procesarea plăților sau relația contractuală cu utilizatorii finali. Interpretarea potrivit căreia s-ar solicita o platformă de operare comercială rezultă dintr-o confuzie între monitorizarea tehnică și exploatarea comercială, aceasta din urmă fiind exclusă în mod expres din obiectul procedurii.

Platforma de monitorizare este necesară pentru asigurarea supravegherii continue a stării de funcționare a stațiilor, evidența eventualelor erori, administrarea parametrilor tehnici esențiali și garantarea interoperabilității acestora. Aceste funcționalități au caracter exclusiv tehnic și reprezintă condiții minime pentru exploatarea sigură și eficientă a infrastructurii.

Totodată, autoritatea contractantă urmărește integrarea unitară a stațiilor de reîncărcare aflate în proprietatea sa, atât a celor achiziționate prin prezenta procedură, cât și a celor ce vor fi instalate ulterior. În absența unei platforme conforme și scalabile, ar exista riscul utilizării unor soluții fragmentate și incompatibile, contrar principiului utilizării eficiente a

fondurilor publice. **În consecință, cerințele privind platforma software se mențin**".

Disputa dintre părți vizează următoarele specificații tehnice:

„7 Cerințe funcționalități software

7.1. Stația **va putea funcționa cu o aplicație software de exploatare**, ce va acoperi minim 3 module: monetizare, setup stații. aplicație mobilă client.

Furnizarea softului și operarea stațiilor vor face obiectul unor contracte ulterioare.

7.2. Modulul de monetizare va respecta minim următoarele cerințe:

Funcția „Pre-plată”: Aplicația va permite încărcarea unui wallet digital cu credite prin plăți online cu cardul sau prin virament sau alte metode.

Funcția „Platește cât încarci”: Aplicația va permite clientului să plătească folosind un card înregistrat în aplicație strict pentru sesiunea de încărcare curentă.

Funcția „Post-Plată”: Aplicația va trimite la sfârșit de lună, un desfășurător cu toate sesiunile de încărcare efectuate pe parcursul lunii în curs pentru efectuarea plății. Acest serviciu trebuie să poată fi oferit la nivel de client individual, firma sau flota.

Funcția de Integrare directă cu procesator de plăți

Aplicația permite vizionarea rapoartelor financiare, rapoartelor de utilizare, ID-ul clienților, facturilor generate precum și a performanței istorice a fiecărui punct de încărcare/locație/operator în parte.

7.3. Modul de setup stații, va respecta minim următoarele cerințe:

- setarea de preturi, tarife diferite pe fiecare conector în parte, putere de încărcare, locație exactă pe hartă

- setarea prețului la nivel de client și/sau stației de încărcare preturi diferențiate pe categorii de clienți

7.4. Aplicația mobilă pentru client, va avea minim următoarele funcționalități:

- Hartă cu poziționarea stațiilor

- Istoricul sesiunilor de încărcare

- Modul de înregistrare a cardului de credit/debit pentru plăți directe prin aplicație Statusul pistolului de încărcare (disponibil/ în încărcare/defect/ indisponibil Afișarea informațiilor: Română. Engleză și cel puțin alte 2 limbi de circulație internațională

7.5. Aplicația software de exploatare trebuie să fie o soluție funcțională, disponibilă comercial, destinată managementului și monitorizării stațiilor de încărcare, compatibilă cu protocolul OCPP 1.6. Aplicația trebuie să permită îndeplinirea cerințelor funcționale prevăzute în prezenta documentație, fără a fi acceptate soluții aflate exclusiv în stadiu conceptual sau fără documentație funcțională aferentă.

Conformitatea aplicației cu cerințele tehnice și funcționale se va demonstra prin documente și înregistrări încărcate în SEAP, precum: descrieri funcționale, fișe tehnice, capturi de ecran, documentație a producătorului și/sau declarații pe proprie răspundere. Nu se solicită

demonstrarea practică a funcționalităților aplicației în cadrul procedurii de atribuire”.

În soluționarea acestei critici a contestatoarei, Consiliul reține că la punctul 6 din specificațiile tehnice ale Stației de reîncărcare, se menționează următoarele cerințe:

„ 6 Conectivitate, monitorizare si management

6.1 Protocol de comunicație: minim OCCP 1.6J

6.2 Standard de comunicație: minim RJ45, WIFI, 4G

6.3 Porturi de comunicație: minim RS232, RS485, CAN, PLC

6.4 Stația de încărcare **trebuie sa aibă posibilitatea** de a o integra într-o platforma de management si monitorizare, de unde se poate monitoriza in timp real locația unde este instalata, funcționalitatea acesteia, disponibilitatea punctelor de încărcare, cantitatea de energie consumata”.

Analizând răspunsul din partea proiectantului înregistrat sub nr. 17347/12.02.2026, publicat în SEAP la data de 12.02.2026, prin care se confirmă faptul că **„platforma software de management și monitorizare face parte integrantă din obiectul contractului, întrucât furnizarea, instalarea și punerea în funcțiune a stațiilor nu pot fi realizate în mod complet și funcțional în lipsa unui sistem care să permită comunicarea permanentă cu echipamentele, supravegherea funcționării și administrarea parametrilor tehnici. Platforma solicitată nu reprezintă un serviciu de operare comercială, ci o componentă tehnică esențială a infrastructurii livrate”**, Consiliul constată că acestea nu concordă cu prevederile documentației de atribuire, iar dacă achizițtoarea dorește ca platforma să fie ofertată acum/ pusă la dispoziție pe perioada de garanție iar această cerință reflectă nevoia sa, documentația trebuie clarificată în acest sens.

În cadrul Ghidului de finanțare a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în localități, din 29.10.2021, aprobat prin Ordinul nr. 1962/2021, la art. 11 se prevede:

„Criterii de eligibilitate a proiectului:

Este eligibil proiectul care îndeplinește cumulativ următoarele criterii:

(...)

*c) stațiile de reîncărcare vor dispune de **u a***

**f
n
c
i
o
,
dis
r
e
a ”.**

Astfel, Consiliul constată că platforma software de management și monitorizare este absolut necesară pentru punerea în funcțiune a stației de reîncărcare care va fi echipată cu contor certificat MID, pentru măsurarea energiei consumate la fiecare conector. Prin urmare, în timpul funcționării, stațiile de reîncărcare consumă energie electrică din rețeaua furnizorului și o livrează autovehiculelor conectate.

În mod evident, această energie electrică trebuie achitată de către cineva, ceea ce implică contorizarea, raportarea, cuantificarea printr-o modalitate tehnică, cum ar fi montarea unui contor sau utilizarea unei aplicații de management.

Din explicațiile autorității contractante rezultă faptul că intenționează să încheie, pe viitor, un contract cu un operator economic în vederea operării stațiilor de reîncărcare, aspect care, confirmă accesul persoanelor fizice interesate la serviciile de reîncărcare prin stațiile care fac obiectul prezentei.

Or, în această situație, energia electrică consumată de fiecare persoană fizică prin intermediul stației de reîncărcare ar trebui achitată de către respectiva persoană fizică, ceea ce implică existența unei aplicații de management care să permită monitorizarea, cuantificarea și monetizarea energiei electrice, la nivel de utilizator sau companie, exact cum a descris autoritatea contractantă la capitolul 7 din fișa tehnică.

Prin urmare, Consiliul apreciază că cerința ca stația de încărcare, ca echipament hardware, să funcționeze cu o aplicație software de management și monitorizare este justificată de modalitatea publică în care urmează a fi utilizată stația de reîncărcare, deoarece, spre deosebire de o stație de reîncărcare cu acces privat, costurile cu energia electrică se distribuie utilizatorilor finali.

Față de cele mai sus menționate, Consiliul apreciază că se impune remedierea documentației de atribuire prin precizarea ofertării platformei/punerea la dispoziție pe perioada de garanție, situație în care, cerințele privind funcționalitățile aplicației capătă o semnificație practică.

De altfel, poziția Consiliului ar trebui să-i fie cunoscută ATÂT autorității contractante CÂT și contestatoarei din decizia CNSC nr. 3942/C1/4598 din data de 30.12.2025 (anunț de participare nr. CN1087441/14.11.2025), definitivă prin neatacarea cu plângere în cadrul termenului legal.

A unsprezecea critică a contestatoarei vizează cerința privind certificarea EMC la nivel de componentă (modul rectificator – minim clasa A).

2.15	Clasa de protecție electromagnetica module rectificatoare : minim Clasa A*
------	--

Autoarea contestației susține că această cerință este nejustificată și restrictivă, întrucât conformarea EMC se verifică în mod relevant la nivelul echipamentului/ansamblului pus pe piață și instalat (stația de încărcare), nu prin impunerea unor specificații/certificări pentru o componentă internă în mod izolat. Emisiile/Imunitatea EMC rezultă din ansamblul stației

(module, cablare, filtre, control, carcasă etc.), astfel încât solicitarea unei clase EMC pentru modulul rectificator, separat, este redundantă față de cerința de conformitate EMC a stației ca produs final și poate conduce la limitarea nejustificată a concurenței. Contestatoarea solicită eliminarea cerinței de la pct. 2.15 (și, în general, a cerințelor care intră în detalii constructive interne neesențiale), cu menținerea exclusivă a obligației ca stația, ca ansamblu, să fie conformă cerințelor/standardelor aplicabile (EMC/RED după caz), dovedită prin documente de conformitate ale produsului final (declarație de conformitate, rapoarte de încercări etc.).

În cadrul Răspunsului din partea proiectantului înregistrat sub nr. 17347/12.02.2026, publicat în SEAP la data de 12.02.2026 se precizează că cerința privind clasa de protecție electromagnetică a modulelor rectificatoare - minim Clasa A se menține. Deși conformitatea EMC se certifică la nivelul echipamentului final, performanța electromagnetică a stației este determinată în mod direct de caracteristicile componentelor sale esențiale, în special ale modulelor rectificatoare, care reprezintă sursa principală de emisii electromagnetice în cazul stațiilor de încărcare DC. Stabilirea unui nivel minim de conformitate la nivelul acestui subansamblu critic are rolul de a asigura funcționarea stabilă a echipamentului, reducerea interferențelor și compatibilitatea cu rețeaua electrică și cu alte echipamente din proximitate.

Cerința nu impune o soluție constructivă; particulară și nu restrânge în mod nejustificat concurența, întrucât modulele rectificatoare conforme cu minim Clasa A reprezintă un standard uzual pentru echipamentele destinate utilizării publice. Totodată, solicitarea are ca scop prevenirea riscurilor de neconformitate în exploatare și asigurarea unui nivel ridicat de calitate tehnică a infrastructurii. Prin urmare, cerința este proporțională, justificată tehnic și se menține.

Analizând Directiva nr. 30/2014 privind armonizarea legislațiilor statelor membre cu privire la compatibilitatea electromagnetică, Consiliul constată că aceasta impune evaluarea și certificarea compatibilității electromagnetice la nivelul aparatului (produsului final) sau al instalației fixe, nu la nivelul componentelor interne. În sensul acestei directive, „aparat” înseamnă „orice dispozitiv finit sau combinație de astfel de dispozitive pusă la dispoziție pe piață ca unitate funcțională independentă, destinat(ă) utilizatorului final și susceptibil(ă) de a produce perturbații electromagnetice sau a cărei funcționare este susceptibilă de a fi afectată de astfel de perturbații”. De asemenea, directiva prevede următoarele: „Atunci când prezenta directivă reglementează aparate, ea ar trebui să se refere la aparate finite introduse pe piață. **Anumite componente sau subansambluri ar trebui, în anumite condiții, să fie considerate aparate, în cazul în care sunt puse la dispoziția utilizatorului final**”.

În consecință, Consiliul constată că, conformitatea EMC se certifică la nivelul produsului final, nu la nivelul componentelor interne. Declarația de conformitate și testele EMC se fac pe ansamblul stației, în configurația finală, cu toate modulele, cablurile, filtrele, etc. Componentele interne (de exp. modulele rectificatoare), nu trebuie să aibă o clasă EMC proprie,

pentru că nu sunt puse pe piață ca produse finale, nu sunt destinate utilizatorului final și nu sunt evaluate separat conform legislației.

În consecință, Consiliul apreciază că cerința achiziției privind „Minim Clasa A pentru modulul rectificator” nu are suport în legislație și nu justifică impunerea unei cerințe la nivel de componentă, când legislația solicită conformitatea la nivelul produsului final. Conformitatea EMC a stației depinde de întregul ansamblu, nu doar de modulul rectificator.

Față de cele mai sus menționate, Consiliul apreciază ca fiind întemeiată această critică a contestatoarei, prevederile documentației de atribuire urmând a fi remediate în consecință.

Ultima critică a contestatoarei se referă la soluția de împământare neclară/neconformă și contradictorie în proiect (împământare comună cu PT + necorelări între memoriu și planșe).

6. Montarea instalației electrice de protecție împotriva electrocutării

Priza de împământare a stațiilor de încărcare vehicule electrice va fi comună cu cea a punctului de transformare

Priza de împământare se va lega la bara de împământare a stației de încărcare prin intermediul unui cordon flexibil din cupru VLPY 35 mm² pozat subteran în tub corugat și papuci de cupru.

Rezistența de dispersie a prizei de împământare trebuie să fie mai mică de 4 ohm.

În susținerea criticii, autoarea contestației arată că *impunerea în proiect a unei împământări comune cu priza postului trafo expune instalația la riscuri de securitate (inclusiv apariția unor potențiale periculoase/tensiuni de atingere/pas în situații de defect în PT), cu posibil impact asupra integrității echipamentului și siguranței utilizatorilor. Conform normelor aplicabile instalațiilor de încărcare (în special pentru stații rapide) și reglementărilor ANRE, soluția de protecție trebuie să asigure o împământare proprie/corespunzătoare, dimensionată și verificată astfel încât să îndeplinească cerințele producătorului, precum și condițiile de siguranță la atingere și funcționarea protecțiilor. În aceste condiții, soluția proiectată de împământare comună cu priza postului trafo este nejustificată și creează riscuri de securitate și exploatare: poate afecta funcționarea protecțiilor și poate conduce, în situații de defect în PT, la apariția unor potențiale periculoase pe părțile metalice accesibile ale stației, cu impact asupra echipamentului și asupra siguranței utilizatorilor. În plus, proiectul conține necorelări între memoriu și planșele de execuție privind realizarea legăturii la priza de pământ: în text se prevede conectarea prin cordon flexibil din cupru VLPY 35 mm², pozat subteran în tub corugat și cu papuci de cupru, în timp ce în planșe este indicată realizarea împământării cu platbandă (specifică prizelor de pământ). Această contradicție reprezintă o eroare de proiectare și creează risc de interpretare diferită la ofertare și execuție, putând conduce la o realizare neconformă a instalației și, implicit, la neacceptarea lucrărilor la recepție și/sau la refuzul decontării ca urmare a neconcordanței documentației tehnice. Contestatoarea solicită refacerea proiectului, cu stabilirea unei soluții conforme și executabile de împământare proprie (separată) a stației de încărcare, distinctă de împământarea postului trafo, precum și*

actualizarea cantităților/listelor de materiale aferente, în conformitate cu standardele și reglementările ANRE aplicabile și cu cerințele producătorului echipamentului.

În cadrul Răspunsului din partea proiectantului înregistrat sub nr. 17347/12.02.2026, publicat în SEAP la data de 12.02.2026, se precizează că soluția de împământare prevăzută în Proiectul Tehnic se menține, aceasta fiind stabilită de proiectant în conformitate cu normativele aplicabile și cu configurația rețelei existente în amplasament.

Soluția de legare la priza de pământ comună cu punctul de transformare nu reprezintă o abatere de la normele tehnice, ci o opțiune proiectată în cadrul sistemului de alimentare existent, cu respectarea cerințelor privind separarea conductoarelor N/PE, funcționarea protecțiilor și asigurarea valorilor admise ale rezistenței de dispersie. Dimensionarea conductorului și modalitatea de realizare a legăturii la priza de pământ au fost stabilite prin proiect, pe baza calculelor de specialitate.

Eventualele diferențe de reprezentare între memoriu tehnic și planșe nu generează o contradicție de fond și pot fi clarificate la faza de execuție, fără a afecta caracterul executabil al soluției și fără a crea riscuri de neconformitate. Proiectul tehnic rămâne documentul de referință pentru realizarea lucrărilor.

Prin urmare, nu se impune modificarea soluției de împământare, cerința fiind justificată tehnic și conformă cadrului normativ aplicabil.

Consiliul va respinge critica autoarei contestației referitoare la cerința:

Priza de împământare a stațiilor de încărcare vehicule electrice va fi comună cu cea a punctului de transformare

reținând ca relevante explicațiile proiectantului în condițiile în care (...) SRL nu a demonstrat în ce măsură cerința în discuție este de natură să o vatăme în depunerea ofertei și nici nu a demonstrat că cerința este restrictivă sau încalcă legislația în vigoare, în speță având incidență principiul asumării răspunderii stipulat de art. 2 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 98/2016.

Consiliul subliniază că niciunde în legislația în vigoare nu este reglementată obligația autorității contractante de a modifica documentația de atribuire după cum solicită sau propune fiecare operator economic care apreciază că este necorespunzător întocmită. Astfel fiind, autoritatea contractantă nu are vreo obligație legală de a modifica documentația de atribuire după voința operatorului economic care a formulat contestație, Consiliul neputând sancționa autoritatea contractantă pentru exercitarea dreptului său de a nu aduce modificări cerințelor tehnice solicitate, în condițiile în care nu se probează caracterul restrictiv al acestora.

În ceea ce privește critica autoarei contestației din cadrul concluziilor scrise transmise prin e-mail la data de **16.02.2026**, înregistrate la CNSC sub nr. (...), referitoare la faptul că autoritatea contractantă nu pune la dispoziție:

„- acord/aviz explicit al Operatorului de Distribuție pentru utilizarea/legarea la priza de pământ a PT;

- documente care să confirme condițiile concrete de racordare și responsabilitatea privind exploatarea/întreținerea acestei prize”,

Consiliul o va respinge ca tardivă, fiind formulată în afara termenului prevăzut de art. 8 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 101/2016, care s-a împlinit la data de **11.02.2026** (inclusiv), termen aplicabil în raport de data publicării în SEAP a documentației de atribuire (**04.02.2026**) și valoarea estimată a prezentei proceduri de atribuire: „ (1) Persoana care se consideră vătămată de un act al autorității contractante poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorității contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum și pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, în termen de: (...) b) **7 zile**, începând cu ziua următoare luării la cunoștință despre actul autorității contractante considerat nelegal, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică/sectorială sau de concesiune este mai mică decât pragurile valorice în raport cu care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice, legislației privind achizițiile sectoriale sau legislației privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii” și „(2) În cazul în care contestația privește conținutul documentației de atribuire, publicată în Sistemul electronic de achiziții publice, denumit în continuare SEAP, data luării la cunoștință este data publicării documentației de atribuire”.

De asemenea, critica apare și ca inadmisibilă în raport de prevederile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 101/2016: „Este inadmisibilă prezentarea unor noi motive de contestare și/sau formularea unor noi capete de cerere pe calea concluziilor scrise sau orale ori a precizărilor la contestație ulterior termenului legal de formulare a acesteia”.

În ceea ce privește necorelarea reclamată de contestatoare privind realizarea legăturii la priza de pământ: în text se prevede conectarea prin cordon flexibil din cupru VLPY 35 mm², pozat subteran în tub corugat și cu papuci de cupru, în timp ce în planșe este indicată realizarea împământării cu platbandă (specifică prizelor de pământ) – pagina 140 din Proiectul tehnic, Consiliul constată că aceasta există și apreciază că, pentru o informare corectă și completă a operatorilor economici interesați conform dispozițiilor art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 [„(1) Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”] se impune clarificarea acestui aspect anterior depunerii ofertelor, motiv pentru care această critică va fi admisă iar autoritatea contractantă obligată să coreleze prevederile documentației de atribuire.

Luând în considerare cele mai sus menționate, Consiliul constată că unele critici ale contestatoarei sunt întemeiate, motiv pentru care, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite,

în parte, contestația formulată de (...)SRL și va obliga autoritatea contractantă (...) ca, în termen de 15 zile de la primirea deciziei Consiliului, să remedieze documentația de atribuire corespunzător criticilor admise, cu respectarea celor evocate în motivare, să aducă completările/modificările astfel efectuate la cunoștința operatorilor economici interesați de participarea la această procedură și să stabilească o nouă dată limită pentru primirea ofertelor.

Pentru considerentele expuse în motivare, Consiliul va respinge restul criticilor contestatoarei.

Cererea subsidiară de anulare a procedurii va fi respinsă, având în vedere că pot fi implementate măsurile de remediere, deoarece termenul limită de depunere a ofertelor este stabilit pentru data de 11.03.2026.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite, în parte, contestația formulată de (...)SRL, în contradictoriu cu autoritatea contractantă (...).

Obligă autoritatea contractantă (...), în termen de 15 zile de la primirea deciziei Consiliului, să remedieze documentația de atribuire corespunzător criticilor admise, cu respectarea celor evocate în motivare, să aducă completările/modificările astfel efectuate la cunoștința operatorilor economici interesați de participarea la această procedură și să stabilească o nouă dată limită pentru primirea ofertelor.

Respinge restul criticilor contestatoarei și cererea subsidiară de anulare a procedurii de atribuire, pentru considerentele expuse în motivarea deciziei.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

PREȘEDINTE,

MEMBRU,

MEMBRU,

Redactat în 4 exemplare originale, conține 33 pagini